

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Er/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201280
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515201280.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnom konaní oprávnených 1/ mal. K. C., nar. XX.X.XXXX a 2/ mal. P. C., nar. X.X.XXXX, obe bytom S. XX/A, R., obe zast. matkou P. Z., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX/A, R., pr. zast. Eva Petránová Advokátska kancelária s.r.o., Puškinova 16, Prešov proti povinnému B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, pr. zast. JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa o vymożenie beţného a dlţného výživného o námietkach povinného proti exekúcii a predbeţným trovám exekúcie takto

rozhodol:

Súd **z a m i e t a** námietky povinného proti exekúcii.

Súd **z a m i e t a** námietky povinného proti predbeţným trovám exekúcie.

odôvodnenie:

Oprávnené podali exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie pre vymożenie dlţného výživného za obdobie od 1.4.2013 o 31.12.2014 spolu vo výške 2 280 eur a beţného výživného pre oprávnenú v 1. rade vo výške 160 eur mesačne a pre oprávnenú v 2. rade vo výške 100 eur mesačne počnú mesiacom február na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29P/50/2013-70 zo dňa 5.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoP/3/2014 zo dňa 11.12.2014. Súdny exekútor MVDr. Mgr. Pavol Koval' poţiadal súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd udelil poverenie súdnemu exekútorovi dňa 27.3.2015 pod číslom 5710 038443.

Podaním doručeným súdu 21.5.2015 súdny exekútor predložil súdu námietky povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie. Z obsahu priloţených listín súd zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 5.5.2015, námietky podal povinný na pošte dňa 14.5.2015, teda v zákonom stanovenej lehote.

Povinný v námietkach namietal:

1. výšku dlţného výživného. Poukázal na to, že za obdobie od 1.4.2013 do 31.12.2014 predstavuje dlţné výživné 2 310 eur (1 680 eur pre oprávnenú v 1. rade a 630 pre oprávnenú v 2. rade). Prvostupňový súd mu toto výživné povolil splácať po 30 eur mesačne. Dňa 12.4.2013 vznikol povinnému preplatok vo výške 100 eur, ktoré ťiadal zarátať na dlţné výživné. Dňa 6.3.2015, 16.3.2015, 27.3.2015 a 5.5.2015 uhradil dlţné výživné po 30 eur, čiže doposiaľ uhradil na dlţnom výživnom 220 eur (100 eur + 4 x 30 eur). Dlh na dlţnom výživnom teda predstavuje sumu 2 090 eur (2 310 eur - 220 eur). Vyslovil názor, že predmetom exekúcie týkajúcej sa vymożenia dlţného výživného mala byť iba splátka 30 eur, s ktorou bol v omeškaní, ale nie celá suma dlţného výživného. Dlţné výživné po 30 eur je pritom splácané. Exekúcia je preto vedená v nedôvodnej výške. Povinný ťiadal prihliadnuť aj na jeho ďalšie 2 vyživovacie povinnosti. Priloţil aj prehľad platenia výživného.

2. nesúlady sumy za overenie listín v upovedomení o začatí exekúcie. V upovedomení o začatí exekúcie exekútor uviedol sumu za overenie listín oprávnenými vo výške 60 eur, aj keď v návrhu na vykonanie exekúcie bola požadovaná suma 6 eur.

3. nesúlady mesiacov uvedených v upovedomení. Poukázal na to, že v návrhu sa požadovalo bežné výživné od marca 2015, v upovedomení je uvedené bežné výživné od mája 2015. Zároveň vyslovil názor, že nevidí dôvod na vedenie exekúcie týkajúcej sa vymáhania bežného výživného, pretože toto riadne platí, čo preukazujú aj priložené doklady o platbách výživného.

4. výšku trov súdneho exekútora. Vyčíslenie trov exekúcie vo výške 2 970,08 eur k 28.4.2015, resp. vo výške 5 634,79 eur v prípade neuhradenia dlhu v lehote na podanie námietok považoval za rozporné s dobrými mravmi, keďže presahuje výšku vymáhanej sumy. Vyčíslené predbežné trovy exekúcie považoval za nepreskúmateľné, nejasné a hlavne nedôvodné, keďže si svoju vyživovaciu povinnosť plní. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal svojím námietkam vyhovieť.

Oprávnené k námietkam povinného prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedli, že ich navrhujú zamietnuť. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný vzhľadom na skutočnosť, že nebol reálny predpoklad dobrovoľného plnenia výživného zo strany povinného a v záujme uspokojenia priznaných nárokov mal. oprávnených. Pri podávaní návrhu na exekúciu vychádzal z úhrad povinného vo výške 150 eur mesačne za obdobie od apríla 2013 do decembra 2015, vo výške 260 eur vo februári 2015 (výživné za január 2015) a vo výške 30 eur v marci 2015. Po podaní návrhu na vykonanie exekúcie priebežne informovali exekútora o každej úhrade povinného, a to dňa 13.3.2015 vo výške 150 eur, dňa 20.3.2015 vo výške 140 eur, dňa 31.3.2015, 7.5.2015 a 15.5.2015 po 290 eur. K námietke povinného týkajúcej sa preplatku vo výške 100 eur na výživnom poukázali na § 78 ods. 2 zákona o rodine s tým, že spotrebované výživné sa nevracia. Tvrdenie povinného o tom, že výživné riadne plní a nemá žiaden nedoplatok sa nezhoduje s realitou. Výživné má povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Úhradu v neskoršom termíne nemožno považovať za riadne a včasné plnenie.

V doplnení svojho vyjadrenia oprávnené poukázali ešte na skutočnosť, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný a odklad vykonateľnosti nebol povolený.

Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol, že pokiaľ ide o výšku sumy za overenie listín uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie, pri jeho písomnom vyhotovení došlo k písárskej chybe, keďže správna výška týchto nákladov predstavuje 6 eur a nie 60 eur. Po rozhodnutí o námietkach povinného bude vydaná oprava upovedomenia o začatí exekúcie v tejto časti. Zároveň súdu predložil spôsob výpočtu trov exekúcie, pričom pri výpočte trov exekúcie ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie vychádzal zo súčtu dlžného výživného za obdobie od 1.4.2013 do 31.12.2014 a za mesiac február, čo u oprávnenej v 1.

rade spolu predstavuje sumu vo výške 1825 eur a u oprávnenej v 2. rade sumu vo výške 715 eur, z výživného za mesiace marec a apríl 2015, čo u oprávnenej v 1. rade predstavuje sumu 320 eur a u oprávnenej v 2. rade sumu 200 eur, pričom od uvedeného výživného u každej oprávnenej odpočítal sumu 290 eur, t.j. 1 z úhrad povinného vykonaných do upovedomenia o začatí exekúcie, čiže dlžné výživné ku dňu upovedomenia o začatí exekúcie ustálil na sumu 1 855 eur u oprávnenej v 1. rade (1 825 eur + 320 eur - 290 eur) a u oprávnenej v 2. rade na sumu 625 eur (715 eur + 200 eur - 290 eur). Spolu s nákladmi na overenie listín vo výške 6 eur a trovami právneho zastúpenia oprávnených vo výške 153,59 eur vychádzal exekútor zo základu 2 639,59 eur, z čoho po zaokrúhlení vypočítal odmenu vo výške 10 % vo výške 264 eur. Náhradu hotových výdavkov si uplatnil vo výške 11,41 eur a DPH z odmeny a hotových výdavkov vo výške 55,08 eur, čiže celkové trovy exekúcie ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie stanovil na sumu 330,49 eur.

Pre prípad, že by dlžná suma nebola uhradená v lehote na podanie námietok, súdny exekútor určil trovy exekúcie predbežne na sumu 2 995,20 eur, ktoré pozostávajú z odmeny vo výške 20 % z vymáhanej sumy určenej ako 3-násobok ročného plnenia v zmysle § 4 ods. 2 vyhl. č. 288/1955 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov vo výške 2 296 eur, hotových výdavkov predbežne určených vo výške 200 eur a DPH z odmeny a predbežne určených hotových výdavkov vo výške 499,20 eur.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „EP“) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí

exekúcie námiety proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námiety musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Z obsahu námietok povinného proti exekúcii je zrejmé, že hlavnou skutočnosťou, ktorou odôvodňoval svoje námiety je, že vyživovaciú povinnosť riadne plní, teda že došlo k zániku vymáhaného nároku, resp. že dlh vznikol v skutočnosti v nižšej sume, ako požadujú oprávnené. Súd po preskúmaní námietok povinného proti exekúcii dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

Z cit. § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. vyplýva, že povinný má právo brániť sa v exekučnom konaní podaním námietok proti exekúcii. Toto ustanovenie však zároveň všeobecne vymedzuje okruh okolností, ktoré môže povinný namietať. Ich základnou charakteristikou však je, že ide o skutočnosti a okolnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Z uvedeného vyplýva, že relevancia skutočností, ktoré môže povinný namietať v základnom konaní (teda v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, v danom prípade rozsudok všeobecného súdu), a teda ktoré existujú v čase vedenia základného konania, končí právoplatnosťou exekučného titulu. Takéto dôvody je potrebné uplatniť v základnom konaní. Na skutočnosti, ktoré mali byť uplatnené v pôvodnom konaní, súd v exekučnom konaní nemôže prihliadať.

Zánik vymáhaného nároku je dôvodom na podanie námietok iba v prípade, ak nastal pred začatím exekučného konania, teda pred dňom, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vychádza sa z toho, že konanie o námietkach je sporom o tom, či sa exekúcia začala oprávnene, či boli na podanie návrhu na začatie exekúcie splnené všetky zákonné predpoklady.

Ak povinný namietal výšku dlžného výživného s poukazom na potrebu zápočtu sumy 100 eur uhradenej navyše, táto námietka nie je dôvodná, keďže k preplatku na výživnom došlo ešte pred vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý je v danom prípade exekučným titulom (úhrada vykonaná dňa 12.4.2013, rozsudok súdu prvého stupňa vyhlásený dňa 5.9.2013), teda táto skutočnosť už bola zohľadnená v rozsudkoch súdu prvého a druhého stupňa. Vzhľadom na vyššie uvedené súd nemôže v exekučnom konaní na túto skutočnosť prihliadať. Podobne je bezpredmetným aj poukaz povinného na jeho ďalšie vyživovacie povinnosti, keďže v exekučnom konaní nejde o tzv. nachádzacie konanie, t.j. konanie, v ktorom sa skúma, či a kto má nejaké právo alebo povinnosť a v akom rozsahu (toto bolo predmetom skúmania v konaní, v ktorom boli vydané rozsudky súdov, ktoré sú v danom prípade exekučnými titulmi), ale exekučné konanie je tzv. vykonávacím konaním, v ktorom sa vymáha splnenie povinnosti, ktorá už bola určená rozhodnutím príslušného orgánu.

Povinný ďalej namietal, že výživné riadne platí, teda nebol dôvod začínať exekučné konanie. Z predložených exekučných titulov a dokladov predložených účastníkmi konania, najmä dokladov o úhradách výživného je zrejmé, že od 1.4.2013 bol povinný zaviazaný na platenie výživného vo výške 160 eur mesačne pre oprávnenú v 1. rade a vo výške 100 eur mesačne pre oprávnenú v 2. rade. K decembru 2014, kedy nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok odvolacieho súdu, predstavovalo dlžné výživné za obdobie od 1.4.2013 do 31.12.2014 sumu 1 680 eur u oprávnenej v 1. rade (21 mesiacov x 80 eur) a u oprávnenej v 2. rade sumu 630 eur (21 mesiacov x 30 eur). Keďže výrok odvolacieho súdu sa nedotkol výroku súdu prvého stupňa o možnosti splácania dlžného výživného, toto mohol povinný splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným. Od januára 2015 teda mal povinný uhrádzať k rukám matky oprávnených detí sumu celkovo vo výške 290 eur mesačne (160 eur + 100 eur + 30 eur), a to k 15. dňu vopred, t.j. výživné za ten ktorý mesiac mal uhradiť do 15. dňa tohto mesiaca.

Z dokladov predložených samotným povinným vyplýva, že v januári 2015 neuhradil žiadne výživné. Dňa 2.2.2015 dal príkaz na úhradu sumy vo výške 260 eur, ktorým pokryl bežné výživné u oboch oprávnených. Príkaz na úhradu splátky dlžného výživného vo výške 30 eur za mesiac január 2015 dal až dňa 6.3.2015. Následne dňa 9.3.2015 dal povinný príkaz na úhradu sumy 150 eur a dňa 16.3.2015 na úhradu sumy 140 eur, čím uhradil bežné výživné za mesiac február vo výške spolu 260 eur a splátku dlžného výživného za mesiac február. Ďalej povinný dňa 27.3.2015 dal príkaz na úhradu sumy 290 eur, čím uhradil bežné výživné a splátku dlžného výživného za mesiac marec 2015 a dňa 5.5.2015 dal príkaz na úhradu sumy 290 eur, čím uhradil bežné výživné a splátku dlžného výživného za mesiac apríl

2015. Dňa 15.5.2015 oznámila matka oprávnených exekútorovi úhradu sumy 290 eur pokrývajúcu bežné výživné a splátku dlžného výživného za mesiac máj 2015. Aj keď v máji 2015 už mal povinný uhradené bežné výživné v celej výške a uhradil aj sumu zodpovedajúcu splátkam dlžného výživného za 5 mesiacov (január až máj 2015), z prehľadu týchto úhrad je zrejmé, že s úhradou bežného výživného aj splátok dlžného výživného bol povinný v omeškaní od januára 2015 až do apríla 2015, pričom v čase spísania návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. dňa 10.3.2015 bol v omeškaní s úhradou bežného výživného a splátky dlžného výživného na mesiac február 2015 (úhrada realizovaná dňa 9.3.2015 jednak pravdepodobne ešte nebola pripísaná na účet matky oprávnených a ak by aj bola, výživné za mesiac február nebolo touto úhradou pokryté celé). Návrh na vykonanie exekúcie bol teda podaný dôvodne.

Námietku povinného týkajúcu sa toho, že predmetom exekúcie by mala byť iba tá ktorá jednotlivá splátka dlžného výživného, s ktorej zaplatením bol v omeškaní, súd takisto považuje za bezpredmetnú. Z 3. výroku rozsudku Okresného súdu Prešov, ako aj z jeho odôvodnenia v 2. odseku na 6. strane je zrejmé, že povinnému bolo poskytnutá možnosť dlžné výživné splácať pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou. Uvedené znamená, že ak sa povinný omešká čo aj len s 1 splátkou dlžného výživného, stáva sa splatné celé dlžné výživné, nie len jedna splátka, ktorú neuhradil včas. Takýto výklad je súdmi všeobecne akceptovaný a povinnému musel byť zrejmý predovšetkým z uvedeného odseku odôvodnenia súdu prvého stupňa. Takýto výklad vychádza z logiky povolenia splátok dlžnej sumy. Povolenie splátok je určitou výhodou pre povinného a naopak určitým obmedzením pre oprávneného. V prípade povolenia splátok totiž oprávnený stráca právo požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy počas doby, keď povinný riadne a včas spláca dlh. Povolením splátok sa de facto iba rozloží splatnosť celého dlhu na viacero menších splátok. Vzhľadom na obmedzenie oprávneného musí byť povolenie splátok vyvážené určitým zabezpečením v prospech oprávneného pre prípad, že by povinný prestal dlh splácať alebo ho ani nezačal splácať. Práve na tieto účely slúži inštitút zosplatnenia dlhu. Ak teda povinný poruší výhodu splátok, vzniká oprávnenému právo na požadovanie celého zvyšku dlhu rovnako, ako keby splátky neboli povolené.

Vzhľadom na už vyššie uvedené omeškania povinného mu vznikla povinnosť uhradiť celé dlžné výživné jednorázovo omeškaním so splátkou dlžného výživného za január 2015. Keďže toto uhradené nebolo (minimálne do mája 2015), aj v časti dlžného výživného bol návrh podaný dôvodne.

Pokiaľ ide o výšku dlžného výživného, ako už bolo uvedené vyššie, k 31.12.2014 predstavovalo dlžné výživné u oprávnenej v 1. rade za obdobie od 1.4.2013 do 31.12.2014 sumu 1 680 eur (21 mesiacov x 80 eur) a u oprávnenej v 2. rade sumu 630 eur (21 mesiacov x 30 eur). V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nebolo uhradené bežné za február 2015, čiže suma 160 eur v prospech oprávnenej v 1. rade a suma 100 eur v prospech oprávnenej v 2. rade. Povinný uhradil iba sumu 30 eur ako splátku dlžného výživného, ktorú súd rozpočítal po 15 eur na splatenie dlžného výživného u každej oprávnenej, a preto v poverení pre súdneho exekútora uviedol dlžné výživné u oprávnenej v 1. rade vo výške 1 825 eur (1 680 eur + 160 eur - 15 eur) a u oprávnenej v 2. rade vo výške 715 eur (630 eur + 100 eur - 15 eur). V čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. k 28.4.2015, bolo už splatné aj bežné výživné za mesiace marec a apríl 2015, ktoré už bolo de facto dlžným výživným. Povinný dal dňa 9.3.2015 príkaz na úhradu sumy 150 eur, dňa 16.3.2015 na úhradu sumy 140 eur (čo v súčte zodpovedá bežnému výživnému vo výške 160 eur a 100 eur a splátke dlžného výživného vo výške 30 eur) a dňa 27.3.2015 na úhradu sumy 290 eur. Po započítaní týchto úhrad povinného vykonaných po podaní návrhu na vykonanie exekúcie predstavovalo dlžné výživné k 28.4.2015 u oprávnenej v 1. rade sumu 1 795 eur (1 825 eur (dlžné výživné k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie) + 320 eur (výživné za marec a apríl) - 320 eur (úhrady povinného započítané na výživné pre oprávnenú v 1. rade) - 30 eur (2 x 15 eur zo splátok dlžného výživného) a u oprávnenej v 2. rade sumu 685 eur (715 eur (dlžné výživné k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie) + 200 eur (výživné za marec a apríl) - 200 eur (úhrady povinného započítané na výživné pre oprávnenú v 2. rade) - 30 eur (2 x 15 eur zo splátok dlžného výživného)). Rozdiel medzi výškou dlžného výživného u jednotlivých oprávnených uvádzaných súdom a súdnym exekútorom v upovedomení o začatí exekúcie je len v spôsobe zápočtu platieb povinného. Súdnym exekútor rozdelil úhrady povinného na dlžné výživné rovným dielom. Súd vychádzal z toho, že poveril exekútora vykonávať exekúciu na bežné výživné od marca 2015. Aj keď v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie bolo už výživné za marec a apríl 2015 splatné, čiže de facto išlo už o dlžné výživné, ak povinný uhradil sumy zodpovedajúce súčtu bežného výživného pre obe oprávnené a sumu zodpovedajúcu splátke dlžného výživného, súd započítal na dlžné výživné u tej ktorej oprávnenej za mesiace marec a apríl 2015 sumy vo výške bežného

výživného, teda u oprávnenej v 1. rade sumy 2 x 160 eur a u oprávnenej v 2. rade sumy 2 x 100 eur a iba sumu zodpovedajúcu splátke dlžného výživného za obdobie pred začatím exekúcie rozdelil rovným dielom. Bez ohľadu na spôsob zápočtu úhrad povinného však celková suma, ktorú mal povinný z titulu výživného zaplatiť k 28.4.2015, predstavovala 2 480 eur.

Podobne námietku povinného týkajúcu sa rozporu pri uvedení mesiacov, od ktorých sa má výživné vymáhať, a to v návrhu na vykonanie exekúcie a v upovedomení o začatí exekúcie, súd považuje za bezpredmetnú. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný 10.3.2015, čiže v tom čase oprávnené logicky požadovali vymáhať bežné výživné od marca 2015. V čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie už bolo splatné výživné za mesiace marec a apríl 2015, ktoré už v tom čase de facto predstavovalo dlžné výživné. Exekútor preto výživné za tieto mesiace zahrnul do dlžného výživného a uviedol, že bežné výživné sa bude vymáhať od mája 2015. Uvedená skutočnosť však nemá žiaden vplyv na výšku vyživovacej povinnosti povinného, pretože či by exekútor výživné požadoval od marca 2015 a teda výživné za mesiace marec a apríl 2015 by vymáhal ako bežné výživné alebo či toto započítal ako dlžné výživné (po započítaní úhrad povinného) a bežné výživné požadoval až od mája 2015, stále mal povinný povinnosť zaplatiť výživné za mesiace marec a apríl 2015 vo výške 2 x 160 eur, resp. 2 x 100 eur.

Aj námietku týkajúcu sa výšky nákladov za overenie súd považuje za nedôvodnú, pretože z vyjadrení exekútora je zrejmé, že došlo k písárskej chybe pri vyhotovení upovedomenia o začatí exekúcie a táto bude odstránená jeho opravou. V prípade, že by k oprave nedošlo, bol by to dôvod na čiastočné zastavenie exekúcie.

Keďže súd nezistil okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo že by tu boli iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenie súd zamietol námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné.

Súd ďalej skúmal námietky povinného proti trovám exekúcie a dospel k záveru, že ani tieto nie sú dôvodné.

Podľa § 201 ods. 1 EP, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslí odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslí len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslí ich výšku.

Podľa § 201 ods. 2 EP účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“), základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

Podľa § 5 ods. 2 cit. vyhl., ak však ide o exekúciu na podklade exekučného titulu, v ktorom sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora je trojročné plnenie.

Podľa § 5 ods. 1 cit. vyhl., odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 5 ods. 2 cit. vyhl., ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

Z citovaných ustanovení § 201 Exekučného poriadku vyplýva, že v rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslí odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie (t.j. vo výške 50 % z odmeny vypočítanej podľa § 5 odseku 1 cit. vyhl., čo predstavuje 10% zo základu pre výpočet odmeny exekútora)

a náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslili len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Následne má súdny exekútor v upovedomení upozorniť povinného, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, pričom predbežne vyčíslili ich výšku. Tropy exekúcie pri úhrade vymáhanej pohľadávky do 14 dní od doručenia upovedomenia sú teda svojou podstatou predbežnými trovami exekúcie, ktoré však odrážajú skutočnú výšku trov exekúcie ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie, kým trovy exekúcie, o ktorých predbežnej výške má exekútor zároveň povinného upozorniť pre prípad, že pohľadávka nebude zaplatená do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, sú svojou podstatou odhadom exekútora, aké trovy bude potrebné vynaložiť na vedenie exekúcie. Skutočné trovy exekúcie sú známe až po vymožení všetkých nárokov oprávneného a exekútora a tieto v závislosti od rôznych skutočností (ako napr. správanie povinného, zistenie, resp. nezistenie speňažiteľného majetku. dĺžka konania a pod.) sú v konečnom dôsledku iné, ako predbežné trovy, pričom môžu byť nižšie, ale aj vyššie.

V danom prípade si exekútor uplatnil odmenu ako pri upustení exekúcie iba zo súčtu výživného splatného ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie a nákladov oprávneného, a to vo výške 10 % z tohto základu. Takisto hotové výdavky si určil vo výške skutočne vynaložených výdavkov ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie a DPH z týchto súm. Súdny exekútor tieto trovy vypočítal v súlade s citovanými právnymi predpismi. V tomto smere je pritom potrebné zdôrazniť, že exekútor tieto trovy vyčíslil vo výške 330,49 eur a nie vo výške 2 970,08 eur, ako uvádza povinný. Suma 2 970,08 eur predstavovala celkovú dlžnú sumu zahŕňajúcu tak nároky oprávnených a ich trovy v exekučnom konaní, ako aj vyššie uvedené trovy exekúcie ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie.

Podobne námietka týkajúca sa trov predbežne vyčíslených pre prípad, že pohľadávka nebude zaplatená do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, je nedôvodná. Pri výpočte odmeny súdny exekútor vychádzal z 3-násobku ročného plnenia v zmysle § 4 ods. 2 cit. vyhlášky. Je nepochybné, že výživne je opakujúcou sa dávkou. Pri bežnom výživnom vo výške 260 eur pre obe oprávnené činí trojnásobok ročného plnenia sumu 9 360 eur. Spolu s dlžným výživným uvedeným v upovedomení o začatí exekúcie vo výške 2 480 eur (1 855 eur + 625 eur) a trovami oprávnených v exekučnom konaní vo výške 159,59 eur (153,59 eur + 6 eur) tvorí základ pre výpočet odmeny exekútora sumu 11 999,59 eur. Po zaokrúhlení tohto základu na celých 50 eurcentov nahor v zmysle § 26 cit. vyhlášky vychádza základ pre výpočet odmeny exekútora na 12 000 eur, z ktorej 20 % činí 2 400 eur. Súdny exekútor si uplatnil odmenu vo výške 2 296 eur, predpokladané hotové výdavky 200 eur, ktoré súd vzhľadom na výšku vymáhanej sumy považuje za primerané (ako pritom už bolo uvedené, ide o predbežný odhad výšku hotových výdavkov, ktoré v konečnom dôsledku budú iné a môžu byť aj podstatne nižšie) a DPH z odmeny a hotových výdavkov vo výške 499,20 eur, na ktorú má exekútor právo, keďže je platcom DPH. Tieto trovy teda boli vypočítané ešte v nižšej výške, pričom tieto boli určené vo výške 2 995,20 eur a nie vo výške 5 634,79 eur, ako uvádza povinný. Suma 5 634,79 eur predstavuje celkovú dlžnú sumu zahŕňajúcu tak nároky oprávnených a ich trovy v exekučnom konaní, ako aj vyššie uvedené predbežne určené trovy exekúcie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované znenie právnych predpisov súd námietky povinného proti predbežným trovám zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.